

РЕШЕНИЕ

№ 4244

гр. София, 27.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 63 състав, в публично заседание на 17.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **8383** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 от АПК във връзка с чл. 1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

Образувано е по искова молба Вх. № 32606/12.09.2022г. на „НИК ФУД БГ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], с адрес: [населено място],[жк], 2, [жилищен адрес] представлявано от П. Г., срещу ДЪРЖАВЕН ФОНД ЗЕМЕДЕЛИЕ /ДФЗ/, за осъждане на ответника да заплати на ищеца сума в общ размер от 6 608 025.75 лв., претендирана като вреди /претърпени загуби и пропуснати ползи/, в резултат на незаконосъобразен административен акт: Заповед № 03-РД/2810/10.07.2018г. на Изп. Директор на ДФЗ, отменена с влязло в сила Решение № 397/20.01.2020г. по адм. д. 12129/2018г. на АССГ, потвърдено с Решение № 4118/31.03.2021г. по адм. д. 5653/2020 на ВАС, Пето отделение. Претендираните вреди, по исковата молба са както следва: 1/. реално претърпени загуби представляващи размер на заплатена неустойка и лихви за забава по договор от 08.01.2018г., сключен между ищеца „НИК ФУД БГ“ ЕООД и „БИЗНЕСПАРК МАНОЛЕ“ ООД, в размер на 1 538 426.51 лв., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба; 2/. пропуснатата полза по Заявление за подпомагане ИД № 02/04/1/0/02475 от 03.06.2015г. по мярка 4.1. от програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020г. в размер на отказаната субсидия 1 440 212 лв., ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба; 3/. Законна лихва за забава в размер на 211 631.30лв. върху главницата от 1 400 212 лв. от датата следваща датата на влизане на сила на решението с което е отменена

Заповед № 03-РД/2810/10.07.2018г. на Изп. Директор на ДФЗ: 01.04.2021г. до датата предхождащата подаването на исковата молба- 11.09.2022г.; 4/. пропуснати ползи в размер на 3 417 754.94 лв., представляващи стойността на търговската печалба от нереализирана продукция, заложена по бизнес план по Заявление за подпомагане ИД № 02/04/1/0/02475 от 03.06.2015г. по мярка 4.1. от програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020г., за периода от 01.01.2017г. до 31.12.2021г., ведно със законната лихва за забава, считано от датата на подаване на исковата молба:12.09.2022г.

В исковата молба се излага, че с със Заповед № 03-РД/2810/10.07.2018г. на Изп. Директор на ДФЗ, е отказано финансиране по Заявление за подпомагане ИД № 02/04/1/0/02475 от 03.06.2015г. по мярка 4.1. от програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020г., на жалбоподателя, с наименование на проекта: Оборудване на ферма за патици в [населено място], общ. С., обл. Б.. Заповедта е отменена с влязло в сила Решение № 397/20.01.2020г. по адм.д. 12129/2018г. на АССГ, потвърдено с Решение № 4118/31.03.2021г. по адм.д. 5653/2020 на ВАС, Пето отделение. Иска се от съда, да постанови акт, с който да осъди ответника да му заплати всички преки вреди: реални имуществени загуби и пропуснати ползи, в размерите посочени по-горе, които произтичат от отменената като незаконосъобразна заповед, по вид и размер, и за периодите и на основанията, посочени изрично с исковата молба.

В съдебно заседание, ищецът, редовно уведомен се представлява от адвокат З. и адв. Р., които изцяло поддържат исковите претенции и искат уважаването на иска като доказан и основателен. Депозират писмени бележки. Претендират съдебно-деловодни разноски по представен списък.

Ответникът - Държавен фонд "Земеделие", чрез процесуалния си представител адв. А., в отговор на исковата молба, в съдебно заседание и подробни писмени бележки изцяло оспорва основателността на исковите претенции, като намира, че не е доказано наличието на кумулативно установените предпоставки за уважаване на искове по чл. 1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/. Намира, че отмяната на Заповед № 03-РД/2810/10.07.2018г. на Изп. Директор на ДФЗ, доколкото не е налице решение по същество на спора, а е върнато заявлението за продължаване на административното производство на административно-решаващия орган, не е отменен незаконосъобразен акт по смисъла на чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ и не е основание за ангажиране на тази отговорност. Същевременно излага съображения за липсата на пряка причинно-следствена връзка между отменения акт и претендираните вреди и намира, че ищецът не доказва възникването на претендираните вреди като договорна неустойка и пропуснати ползи по бизнес план, доколкото при оспорването на писмените доказателства, представляващи частни документи, същия не е провел пълно и главно доказване, което да оборва оспорването на ответната страна. Иска се от съда да отхвърли в цялост иска, като недоказан. Претендират се съдебно-деловодни разноски по списък.

Представителят на Софийска Градска Прокуратура- Прокурор Д. счита, че искът е неоснователен и недоказан.

Съдът след като прецени твърденията на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно по делото, а се установява и от приложените доказателства, че

ищецът „Н. Ф. БГ ЕООД е кандидатствал пред Държавен фонд Земеделие със Заявление за подпомагане с ИД № 02/04/1/0/02475 от 03.06.2015г. по подмярка 4.1 „Инвестиции в преработка/маркетинг на селскостопански продукти“ от мярка 4 „Инвестиции в материални активи“ от Програма за развитие на селските райони за периода от 2014г. – 2020г., с наименование Оборудване на ферма за патици в [населено място], общ. С., обл. Б.. Проектът е предвиждал закупуване на технологично оборудване за ферма за угодване на патици порода „М.“ в [населено място], [община], област Б. на стойност 2 846 425 лева, като капацитетът на животновъдния обект за угодване на патици в [населено място] е следвало да бъде увеличен от 4 800 места на 5 928 места за угодване на патици и да бъде въведена нова технология за угодване. Съгласно приложеното заявление ищецът е кандидатствал за 50% безвъзмездна финансова помощ от стойността на инвестицията, а именно 1 440 212 лв. Видно от приложения Бизнес-план, се предвижда да се закупуват отгледани патици на възраст 60-75 дни, при средно живо тегло 3.5 кг/брой, които да се угодват в продължение на 12 - 14 дни в наетите помещения до достигане на средно живо тегло 6 кг/брой при съотношение 40 % женски 60 % мъжки патици и 2.5 % смъртност при угодване. Капацитетът на наетите помещения след монтиране на клетки за угодване, предвидени за закупуване по проекта е 5 928 места за угодване (13 халета x 456 места във всяко хале) при продължителност на производствения цикъл 12-14 дни. При 24 цикъла на година (2 пъти месечно x 12 месеца) и заредени за угодване 142 272 патици /5 928 места по 24 цикъла/ произведеното живо тегло е 853 632 кг., от които 832 291 кг. продукция за вътрешен пазар (97.5 %) и 21 341 кг. смъртност при угодване (2.5 %), фигурираща в производствената програма като продукция за собствено потребление. Проектът е насочен към значително повишаване на производителността на труда при работа в животновъдния обект и към подобряване на условията за угодване на птиците. С реализирането на проекта производителността на труда при угодване на патици се повишава 1.824 пъти спрямо тази на гушарите, които работят с традиционни машини (1 гушар – 912 патици на месец с DuckForce 5.0, сравнено с 1 гушар с традиционна машина 500 патици на месец, $912 / 500 = 1.824$). Конкуренетноспособността с настоящия проект се повишава и чрез намаляване на ръчния труд (поилна линия и събиране на отпадъка).

Съгласно представеният към Заявление за подпомагане с ИД № 02/04/1/0/02475 от 03.06.2015г. бизнес-план инвестицията следва да бъде извършена до 31.12.2016г. Животновъдният обект е следвало да заработи на пълен капацитет по проект с увеличения капацитет от 01.01.2017г. Това е и началната дата, от която дружеството Н. Ф. БГ ЕООД е следвало да реализира увеличени приходи от дейността си от животновъдния обект в пълен капацитет и вследствие на въвеждането на новата технология с новото технологично оборудване. Дружеството Н. Ф. БГ ЕООД е сключило Договор за покупко-продажба с Б. М. ООД от 08.01.2018г. за период от 3 години във връзка с реализацията на бизнес-плана на дружеството във връзка с увеличения капацитет на дружеството. Със Заповед № 03-РД/2810 от 10.07.2018г. на Изпълнителния директор на ДФ Земеделие е отказано финансирането по Заявление за подпомагане с ИД № 02/04/1/0/02475 от 03.06.2015г. по подмярка 4.1 „Инвестиции в преработка/маркетинг на селскостопански продукти“ от мярка 4 „Инвестиции в материални активи“ от Програма за развитие на селските райони за периода от 2014г. – 2020г., с наименование Оборудване на ферма за патици в [населено място], общ. С., обл. Б.. Заповедта е обжалвана пред Административен съд – София град, въз основа

на което е образувано адм.д. 12129/2018г., 36 състав. С влязло в сила Решение № 397/20.01.2020г. постановено по адм.д. 12129/2018г., 36 състав, по описа на АССГ потвърдено с Решение № 4118/31.03.2021г., постановено по адм.д. 5653/2020г., Пето отделение, по описа на ВАС е отменена заповедта и преписката е върната на ДФ Земеделие за произнасяне, съгласно указанията на съда.

По делото е представен договор за покупко-продажба от 08.01.2018г., сключен между ищеца „НИК ФУД БГ“ ЕООД и „БИЗНЕСПАРК МАНОЛЕ“ ООД, съгласно който Ищецът се задължава да достави в периода 01.01.2019-31.12.2021г. на купувача „БИЗНЕСПАРК МАНОЛЕ“ ООД, 115 500 бр. угоени патици за клане, при условията на доставка по чл. 1.1. от договора. Цената на една угоена патица е 30.00 лв. на брой. Цената се заплаща при условията на чл. 2.4 от. Договора, а именно: 80% от дължимата сума с ДДС, най-късно 10 дни преди датата на клане по график и 20 % от стойността, в срок до 15 дни от датата на клане на патиците. Параграф V от договора, предвижда отговорности и неустойки за страните по договора. Чл. 5.3. от същия предвижда заплащане на неустойка в размер на 10 лв. за всяка не доставена патица, при пълно неизпълнение на задълженията по договора. Чл. 5.5. посочва, че неустойка не се дължи при наличието на обективни причини за неизпълнение, за което е уведомила в срок до 48 часа, другата страна. С Уведомление от 11.09.2018г. „НИК ФУД БГ“ ЕООД е уведомило „БИЗНЕСПАРК МАНОЛЕ“ ООД, че не може да изпълни договора, поради това, че е получило отказ за финансиране от ДФЗ по Заявление за подпомагане с ИД № 02/04/1/0/02475 от 03.06.2015г. по подмярка 4.1 „Инвестиции в преработка/маркетинг на селскостопански продукти“ от мярка 4 „Инвестиции в материални активи“ от Програма за развитие на селските райони за периода от 2014г. – 2020г., с наименование Оборудване на ферма за патици в [населено място], общ. С., обл. Б.. С решение от 26.01.2022г. на Арбитражен съд, ad hoc, за който по делото са представени доказателства за процедурата по избор и назначаване / л. 154-167 от делото/, „НИК ФУД БГ“ ЕООД, е осъден да заплати на „БИЗНЕСПАРК МАНОЛЕ“ ООД, сумата от 1 155 00 лв., представляваща неустойка по договор от 08.01.2018г., на осн. чл. 5.3 от същия и лихва за забава в размер на 337 864.53 лв., върху главницата от 1 155 00 лв, за периода от датата, следваща падежа за заплащане на неустойката -20.10.2018г. до датата предхождаща депозиране на исковата молба пред арбитражния съд-06.09.2021г.

В хода на съдебното производство от ищеца е представен и протокол за споразумение от 26.01.2022г. за прихващане на сумата от 1 400 000 лв. представляваща вземане на „НИК ФУД БГ“ ЕООД към „БИЗНЕСПАРК МАНОЛЕ“ ООД, по договор за продажба на вземане от 22.11.2021г. между „НИК ФУД БГ“ ЕООД

И „Бора инвестмънт“. Съгласно споразумението, след извършено прихващане „НИК ФУД БГ“ ЕООД има задължение към Б. М.“ ООД в размер на 138 426.51 лв., остъгък до погасения чрез прихващане размер на задължението за неустойка и лихви по договор за покупко-продажба от 08.01.2018г., сключен между ищеца „НИК ФУД БГ“ ЕООД и „БИЗНЕСПАРК МАНОЛЕ“ ООД.

По делото е представен и договор за продажба на вземане от 22.11.2021г., съгласно който Цедентът „Бора инвестмънт Л.“ продава на Цесионера „НИК ФУД БГ“ ЕООД, свое вземане в размер на 1 400 000 лв., представляващи цена по договор за покупко-продажба на акции от 19.01.2021г., сключен между „Бора инвестмънт Л.“ и „БИЗНЕСПАРК МАНОЛЕ“ ООД от капитала на „Локал Асет Мениджмънт Енд

Рисорсис“ АД, по договор от 19.01.2021г., приложен в препис по делото. По делото са приложени и уведомления за цесиите и извадка-препис от книга на акционерите на „Локал Асет Мениджмънт Енд Рисорсис“ АД. Поименни акции с джира или Временни удостоверения с джира-не са представени. От ответната страна са представени извадки от протоколи от Общите събрания на „Локал Асет Мениджмънт Енд Рисорсис“ АД, съгласно официално представените изискуеми такива в публичния Търговски регистър към 26.06.2015г. и към 10.05.2021г., удостоверяващи, че и към двете дати на провеждане на общите събрания, съгласно записания и удостоверен пред ТР капитал на „Локал Асет Мениджмънт Енд Рисорсис“ АД, „БИЗНЕСПАРК МАНОЛЕ“ ООД, е акционер притежаващ 1 934 060 акции, представляващи 99.974 % от капитала на дружеството и прехвърляне на същите в този период към „Бора инвестмънт Л.“ или „НИК ФУД БГ“ ЕООД, не е официално удостоверен чрез надлежно вписване в Търговския регистър.

В хода на съдебното производство са приети Заключениеята по допуснатите от съда, ССЧЕ, СТЕ и СВЕ /Съдебна Ветеринарна Експертиза/, които съдят кредитира като обективни и компетентни.

От заключението по ССЧЕ на ВЛ. А. П., се установява, че: въз основа на доказателствата по делото и приложения Бизнес – план на „НИК ФУД БГ“ ЕООД, както и предоставените фактури за продажба от „Н. Ф.“ БГ ЕООД за угоени патици за периода 2017г. и 2018г., през 2017 г. и 2018 г. дружеството е извършвало дейност по угояване на патици, като през 2017 г. е осъществило продажбата на 51 204 бр. угоени патици, а през 2018 г. на 13 330 бр. угоени патици.

Според предоставения Бизнес-план, пълният капацитетът на наетите помещения позволява да бъдат угоени 142 272 бр. патици годишно и да бъдат реализирани 4 161 455.00 лв. приходи от продажбата им. В приложената Таблица 1 /идентична с таблица 14 от Бизнес-плана, може да се проследи какъв би бил размерът на реализираните приходи, използваните разходи и съответно получената нетна печалба /нетни парични потоци/ при работа на пълен капацитет на фермата за процесния период. След направения анализ, вещото лице, установява, видно от Таблица 2, че размерът на разполагаемата нетна печалба /нетни парични потоци/ за Н. Ф. БГ ЕООД от заложеното в бизнес-плана, за периода от 01.01.2017г. – 31.12.2021г., като разлика от реално угоени патици в обекта и патиците предвидени до пълния капацитет на обекта съгласно инвестицията е в размер на 3 416 893.94 лв. На основание направените констатации по Първи въпрос, предоставените извлечения от счетоводните регистри на дружеството и заложените икономически параметри в Бизнес-плана на дружеството, вещото лице счита, че Бизнес-плана е изпълним в пазарни условия. С Решение от 26.01.2022г. по арбитражно дело ad hoc Н. Ф. БГ ЕООД е осъдено да заплати на „Бизнеспарк Манолe“ ООД следните суми: - сумата от 1 155 000 лева, представляваща неустойка на основание чл.5.3. от Договор за покупко-продажба от 08.01.2018г.; - обезщетение за забава в размер на 337 864,53 лева, представляващи лихва за забава върху главницата от 1 155 000 лева за периода от датата следваща падежа на плащане – 20.10.2018г., до датата предхождаща подаването на исковата молба – 06.09.2021г.; -законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 07.09.2021г. до окончателното плащане на главницата. За присъдените съгласно решението суми, в счетоводството на „Ник Фуд БГ“ ЕООД са взети следните счетоводни

операции: Дебитирана е сметка 609 – Други разходи с присъдената неустойка 1 155 000 лв. срещу кредитиране на сметка 499 – Други кредитори по аналитичност Б. М. ООД.; сметка 609 – Други разходи е приключена като сметката е кредитирана срещу дебитиране на сметка 617 – Административни разходи със сумата 1 155 000.00 лв.; сметка 620 – Разходи за лихви е дебитирана с присъдената лихва 337 864,53 лв. срещу кредитиране на сметка 499 – Други кредитори по аналитичност Б. М. ООД.; сметка 620 – Разходи за лихви е дебитирана с присъдената лихва 45 561,98 лв. за периода 07.09.2021г. – 26.01.2022г. срещу кредитиране на сметка 499 – Други кредитори по аналитичност Б. М. ООД. Със Споразумителен протокол от 26.01.2022г., сключен между „НИК ФУД БГ“ ЕООД и „БИЗНЕСПАРК МАНОЛЕ“ ООД, страните са уточнили, че имат неразплатени насрещни вземания, като: „Б. М. ООД има вземане от Н. Ф. БГ ЕООД, по Решение от 26.01.2022г. на Арбитражен съд ad hoc, образуван на 07.09.2021 г. на основание претендирани неустойки по чл. 5.3. от Договор за покупко-продажба от 08.01.2018г.“ в общ размер на 1 538 426.51 лева. „Н. Ф. БГ Е. има вземане от „Бизнеспарк Маноле“ ООД в размер на 1 400 000,00 лева, представляващо вземане по Договор за продажба на вземане от 22.11.2021г.....“. В споразумителния протокол от 26.01.2022г. страните са се съгласили да погасят насрещните си вземания до размера на по-малкото от тях. След прихващането: „Н. Ф. БГ ЕООД продължава да дължи на Б. М. ООД сумата 138 426,51 лева: 92 864,53 лева остатък по лихва за забава върху главница 1 155 000 лева за периода от датата следваща падежа на плащане – 20.10.2018г. до датата предхождаща подаването на исковата молба – 06.09.2021г. и 45 561,98 лв., представляваща законна лихва от датата на подаване на исковата молба 07.09.2021г. до окончателното плащане на главницата днес 26.01.2022г.“ „Бизнеспарк Маноле“ ООД няма задължения към Н. Ф. БГ ЕООД към датата на споразумителния протокол от 26.01.2022г. Взети са следните счетоводни операции : Дебитирана е сметка 499 – Други кредитори по аналитичност „Бизнеспарк Маноле“ ООД и кредитирана сметка 498 – други дебитори по аналитичност „Бизнеспарк Маноле“ ООД със сумата от 1 400 000 лева.

След направения анализ на счетоводните записи, вещото лице установява, че дължимите неустойки и лихви за забава по Договор за покупко-продажба от 08.01.2018г. са осчетоводени в счетоводството на „Н. Ф.“ БГ ЕООД по сметки 609 – други разходи – 1 155 000,00, лева, сметка 620 – разходи за лихви 383 426,51 лева /337 864,53 лв. + 45 561,98 лв./, сметка 499 – други кредитори /по аналитичност Б. М. ООД/ 1 155 000 лева. Разплащането на неустойката е уредено със споразумителен протокол от 26.01.2022г. и отразено в счетоводството на „Ник Фуд БГ“ ЕООД по сметка 498 – други дебитори и сметка 499 – други кредитори. За присъдените съгласно решението суми, в счетоводството на „Бизнеспарк Маноле“ ООД са взети следните счетоводни операции: Дебитирана е сметка 498 – Други дебитори по аналитичност Н. Ф. БГ ЕООД с присъдената неустойка 1 155 000 лв. срещу кредитиране на сметка 709 – Други приходи.; сметка 498 – Други дебитори по аналитичност Н. Ф. БГ ЕООД е дебитирана с присъдената лихва 337 864,53 лв. срещу кредитиране на сметка 720 – Приходи от лихви.; сметка 498 – Други

дебитори по аналитичност Н. Ф. БГ ЕООД е дебитирана с присъдената лихва 45 561,98 лв. за периода 07.09.2021г. – 26.01.2022г. срещу кредитиране на сметка 720 – Приходи от лихви. За описания по-горе споразумителен протокол от 26.01.2022г., в счетоводството на Б. М. ООД са взети следните счетоводни операции: Дебитирана е сметка 499 – Други кредитори по аналитичност Н. Ф. БГ ЕООД и кредитирана сметка 498 – други дебитори по аналитичност Н. Ф. БГ ЕООД със сумата 1 400 000 лева.

След направения анализ на счетоводните записи, вещото лице установява, че дължимите неустойки и лихви за забава по Договор за покупко-продажба от 08.01.2018г. са осчетоводени в счетоводството на „БИЗНЕСПАРК МАНОЛЕ“ ООД по сметки 709 – други приходи – 1 155 000,00, лева, сметка 720 – приходи от лихви 383 426,51 лева /337 864,53 лв. + 45 561,98 лв./, сметка 498 – други дебитори /по аналитичност Н. Ф. БГ ЕООД/ 1 155 000 лева. Разплащането на неустойката е уредено със споразумителен протокол от 26.01.2022г. и отразено в счетоводството на Б. М. ООД по сметка 498 – други дебитори и сметка 499 – други кредитори. След преглед на документите по делото и предоставени счетоводни извлечения от счетоводството на дружество Н. Ф. БГ ЕООД, вещото лице установи следното:

По договор за продажба на вземане от 22.11.2021г. цесионерът „Ник Фуд БГ“ ЕООД закупува вземане от „Бизнеспарк Маноле“ ООД от цедента Бора И. Л. на стойност 1 400 000,00 лева за цена 1 400 000,00 лева. В счетоводството на цесионера „Ник Фуд БГ“ ЕООД са взети следните счетоводни операции: Дебитирана е сметка 498 – Други дебитори по аналитичност Б. М. ООД и кредитирана сметка 499 – Други кредитори по аналитичност Бора И. Л. със сумата от 1 400 000,00 лева.

Към момента на изготвяне на експертизата, вещото лице е установило, че задължението към „Бора И. Л.“, като цена 1 400 000,00 лева не е заплатено.

Прехвърленото вземане в размер на 1 400 000 лв. в счетоводството на цесионера „Ник Фуд БГ“ ЕООД е осчетоводено на 22.11.2021г. по счетоводна сметка 498 – други дебитори – като вземане от Б. М. ООД и по сметка 499 – други кредитори, като задължение към Бора И. Л. със сумата от 1 400 000,00 лева. Цената по договора не е заплатена към момента. След преглед на документите по делото и предоставени счетоводни извлечения от счетоводството на дружество Б. М. ООД, вещото лице установи следното:

По договор за покупко - продажба на акции от 19.01.2021г. продавачът „Бора И. Л.“ продава на купувачът „Бизнеспарк Маноле“ ООД 1 400 000 броя поименни акции с номинал 10 лева на обща стойност 14 000 000 лева за цена 14 000 000 лева. В счетоводството на купувачът Б. М. ООД са взети следните счетоводни операции: Дебитирана е сметка 220 – Инвестиции в дъщерни предприятия и кредитирана сметка 499 – Други кредитори по аналитичност „Бора И. Л.“ със сумата от 14 000 000,00 лева. В счетоводството на „Бизнеспарк Маноле“ ООД, ЕИК:[ЕИК], е осчетоводено задължение към „Бора И. Л.“ в размер на 14 000 000,00 лева по Договор за покупко-продажба на акции от 19.01.2021г., по счетоводна сметка 499 – Други кредитори. Задължението е осчетоводено с датата на договора 19.01.2021г с основание покупка на акции от Локал А. Мениджмънт енд Рисорсис АД.

Вещото лице дава заключение, че в счетоводството на жалбоподателя НЯМА

данни и доказателства в т.ч. първични и вторични или съпровождащи счетоводни документи, договори, споразумения и/или други, които да удостоверят прехвърляне на поименни акции на „Локал Асетс Мениджмънт енд Рисорсис“ АД – в несъстоятелност, за периода 2015г.-19.01.2021г., от ЖАЛБОПОДАТЕЛЯ към трето лице „Бора И.Л.“ и обратно, както няма и записвания и отразявания, във връзка с такива операции на ЖАЛБОПОДАТЕЛЯ, като притежание, съответно разпореждане с ценни книги на приносител, а именно поименни акции. Договора за покупко - продажба на акции от 19.01.2021г. е сключен между „Бора И. Л.“ продавач и „Бизнеспарк Маноле“ ООД купувач. В счетоводството на „Бизнеспарк Маноле“ ООД са заприходени акциите, а именно 1 400 000 бр. поименни акции с номинал 10 лева общо в размер на 14 000 000,00 лева Ц. и е отразено задължение за цената към „Бора И. Л.“. Жалбоподателя Н. Ф. БГ ЕООД не е страна по цитирания договор и в неговото счетоводство няма заприходени акции и съответно отразено задължение.

От заключението на ВЛ. К. К., по приетата съдебно ветеринарна експертиза /СВЕ/, се установява, че за извършените продажби и транспортиране на животни в периода 2017, 2018г., съгласно приложени по делото фактури, за дъщите са издадени Ветеринарно медицински свидетелства за придвижване/транспортиране на патици, но съгласно чл. 101 от З., същите се издават от официални лекари, докато в процесния случай, тези свидетелства са издадени от частно-практикуващ лекар, д-р П. Д., за която не са представени доказателства, както за валиден договор за предоставяне на тази услуга, в т.ч. с ищеца, така и данни и доказателства, същия в качеството си на частно практикуващ лекар, да има подписан договор за обслужване на животновъден обект, съгласно чл. 137а и чл. 39 от З..

От заключението на ВЛ инж. В. Н., по приетата СТЕ, се установява, че: въз основа на извършена проверка на място и анализ на наличното технологично оборудване и данните по делото, заявеното технологично оборудване по Заявление за подпомагане ИД № 02/04/1/0/02475 от 03.06.2015г. по мярка 4.1. от програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020г., с наименование: „Оборудване на ферма за патици, [населено място], [община], обл. Б., технически обезпечава заявеното по Бизнес-плана по мярка 4.1. от програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020г. Без наличието на заявеното по Бизнес-плана по Заявление за подпомагане ИД № 02/04/1/0/02475 от 03.06.2015г. по мярка 4.1. от програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020г., оборудване, описано подробно в обстоятелствената част на заключението като вид и характеристики, е невъзможно изпълнението на представения от „НИК ФУД БГ“ ЕООД Бизнес-план за периода по депозираното Заявление за финансиране.

По делото е приета, представена от ответника Заповед № РД-69/18.05.2018 г. на директора на РИОСВ - Б., на основание чл. 158, т. 3 и т. 4, чл. 159, ал. 1 и ал. 2 и чл. 160 ЗООС, с която е наложена принудителна административна мярка - спиране на производствената дейност на ферма за отглеждане на животни (птицеферма), находяща се в землището на [населено място], върху имот с № 000248, с оператор "Ник Фуд БГ" ЕООД, която е издадена преди издаването на процесната Заповед № 03-РД/2810 от 10.07.2018 г. на

Изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“. Представено и прието е и Решение № 13146 от 22.10.2020 г. по адм. дело № 6489/ 2020 г. на ВАС, VI отд., на 22.10.2020 г., с което ВАС ОТМЕНЯ по жалба на "Ник Фуд БГ" ЕООД, Заповед № РД-69/18.05.2018 г. на директора на Регионална инспекция по околната среда и водите - Б. за прилагане на принудителна административна мярка- спиране на производствената дейност на ферма за отглеждане на животни (птицеферма), находяща се в землището на [населено място], върху имот с № 000248, с оператор "Ник Фуд БГ" ЕООД. Съгласно чл. 160, ал. 5 от ЗООС „Обжалването на заповедта по ал. 1 не спира действието ѝ.“, като в хода на съдебното производство не са представени доказателства от ищеца за спирането по съдебен ред на предварителното изпълнение на Заповед № РД-69/18.05.2018 г. на директора на РИОСВ – Б..

Приета е по делото и Справка от БАБХ – извадка от „Регистър Животни и пчелини“, представена от ответната страна и не оспорена от ищеца, видно от която Животновъдният обект на ищеца, по отношение на което е депозирано Заявление за подпомагане ИД № 02/04/1/0/02475 от 03.06.2015г. по мярка 4.1. от програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020г., е прекратен на 21.06.2021 г.

При така установената фактическа обстановка, съдът прие следните правни изводи:

Предявената искова претенция е процесуално допустима, като предявена от активно легитимирана страна, претендираща присъждане на обезщетение за вреди, причинени от незаконосъобразен административен акт, срещу надлежен ответник – Държавен фонд "Земеделие". Разгледана по същество, е неоснователна.

Предявеният иск е с правно основание чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ и се разглежда по реда на глава единадесета от АПК. По същество са кумулативно предявени четири иска, обосноваващи се на едно правно основание, а именно: незаконосъобразен административен акт: Заповед № 03-РД/2810/10.07.2018г. на Изп. Директор на ДФЗ, отменена с влязло в сила Решение № 397/20.01.2020г. по адм. д. 12129/2018г. на АССГ, потвърдено с Решение № 4118/31.03.2021г. по адм. д. 5653/2020 на ВАС, Пето отделение, като са претендирани по начина по който е посочено в исковата молба по т. 1-4, вреди, претърпени загуби и пропуснати ползи, както и акцесорни иски за лихва, които са обусловени от доказаността на главните искиви претенции.

Нормата на чл. 203 АПК регламентира, че гражданите и юридическите лица могат да предявят искиве за обезщетение за вреди, причинени им от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица. На основание чл. 205 от АПК ответник по иска е юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт са причинени вредите.

Отговорността по ЗОДОВ е обективна. Съгласно чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, от действия и бездействия на техни органи или длъжностни лица, при или по повод изпълнение на административна дейност. Държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и

непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от отговорното длъжностно лице. Вредата представлява накърняване имуществото на правните субекти или на техни неимуществени блага. Когато е засегнат патримониумът на едно лице, вредата е имуществена. Тя се състои в претърпяна загуба или пропуснатата полза. Границите на отговорността се разпростират до вредите, "които са пряка и непосредствена последица от увреждането".

Във фактическия състав на отговорността на държавата за дейността на администрацията, визирана в чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ са включени следните кумулативно изискуеми предпоставки: незаконосъобразен акт, издаден при или по повод изпълнение на административна дейност от орган или длъжностно лице на държавата, който да е отменен по съответния ред; вреда от такъв административен акт и причинна връзка между постановения незаконосъобразен административен акт и настъпилия вредоносен резултат. При липсата на който и да е от трите елемента на посочения фактически състав, не може да се реализира отговорността на държавата по чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ. Доказателствената тежест за установяване наличието на всичките три предпоставки се носи от ищеца, търсещ присъждане на обезщетение за претърпени вреди.

За да бъде основателен иска за причинени имуществени вреди, следва доказването на фактите от хипотезата на правната норма да е пълно, съобразно чл. 154, ал.1 от ГПК.

По делото е безспорно установено, че е налице отменен акт на Държавен фонд "Земеделие". Съдът намира обаче, че за конкретния правен спор не са налице основанията по член 1, ал. 1 от ЗОДОВ за присъждане на обезщетение за вреди, причинени на ищеца от Заповед № 03-РД/2810/10.07.2018г. на Изп. Директор на ДФЗ, отменена с влязло в сила Решение № 397/20.01.2020г. по адм. д. 12129/2018г. на АССГ, потвърдено с Решение № 4118/31.03.2021г. по адм. д. 5653/2020 на ВАС, Пето отделение. Със Заповед № 03-РД/2810 от 10.07.2018г. на Изпълнителния директор на ДФЗ Земеделие е отказано финансирането по Заявление за подпомагане с ИД № 02/04/1/0/02475 от 03.06.2015г. по подмярка 4.1 „Инвестиции в преработка/маркетинг на селскостопански продукти“ от мярка 4 „Инвестиции в материални активи“ от Програма за развитие на селските райони за периода от 2014г. – 2020г., с наименование Оборудване на ферма за патици в [населено място], общ. С., обл. Б.. Заповедта е обжалвана пред Административен съд – София град, въз основа на което е образувано адм.д. 12129/2018г., 36 състав. С влязло в сила Решение № 397/20.01.2020г. постановено по адм.д. 12129/2018г., 36 състав, по описа на АССГ потвърдено с Решение № 4118/31.03.2021г., постановено по адм.д. 5653/2020г., Пето отделение, по описа на ВАС е отменена заповедта *и преписката е върната на ДФЗ Земеделие за произнасяне, съгласно указанията на съда.*

Съгласно чл. 4 от ЗОДОВ, дължимото обезщетение е за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. В случая, макар да е налице незаконосъобразен акт и неполучено финансиране, липсва причинна връзка между отменения акт и претендираните вреди. Липсата на финансиране сама по себе си не

обуславя и наличието на причинна връзка между незаконосъобразния акт и твърдяните вреди. Липсата на финансиране има отношение към възникването на вредата, а не към причинната връзка. /така и в Решение № 5576 от 8.6.2022г. на ВАС по адм.д. № 2676/2022г./ Причинната връзка е зависимост, при която деянието е предпоставка за настъпването на вредата, а тя е следствие на конкретния акт, действие или бездействие на делинквента. Същата подлежи на отделна преценка във всяко исково производство за реализиране отговорността на държавата и не се презумира при наличие на отменен акт. При изясняване на причинната връзка е нужно да се отговори и на въпроса, дали резултатът е бил реално възможно следствие на извършеното деяние. Ако между дадено обстоятелство и резултата не може да се докаже една с по-голяма вероятност настъпила обусловеност, причинната връзка не е установена. За да се изясни ролята на всяко от предшестващите следствието необходими условия за неговото настъпване, трябва да се види дали те създават конкретна, реална възможност за това или я превръщат в действителност. В тази връзка следва да се приеме, че в настоящия случай не е налице пряка и непосредствена причинна връзка между отменения акт и вредата, тъй като отмяната на административния акт и връщането на преписката за ново разглеждане на административния орган не означават признаване или възникване на спорното материално право, във връзка с което се търси обезщетение като заместваща това право престация. А за да възникне правото на такава заместваща престация, каквото е обезщетението, тя очевидно следва да има какво да замести, т. е. трябва да е налице нарушеното материално право, претендирано в основното административно производство. Причинна връзка принципно не може да възникне, когато със съдебното решение преписката се връща на административния орган за разрешаване на спора. В хипотезата на отказ за издаване на благоприятстващ административен акт, който отказ е отменен и въпросът относно възникващите от този акт права е окончателно решен от съда, съществуването на претендираното в административното производство право се установява със самото съдебното решение. Актът за отмяната влиза в сила и от този момент правните последици на административния акт отпадат с обратно действие и се заменят с правните последици на съдебното решение, с което съответното право се признава или предоставя. Затова и в зависимост от това кога е възникнало или е следвало да възникне съответното право или благо, се преценява налице ли са липси или пропуснати ползи за съответния адресат на акта и за какъв период. Когато преписката се връща на административния орган, за да бъде решен въпросът относно претендираните в административното производство права, тези права не възникват от съдебното решение. Тези права или блага не се считат и за признати, независимо от мотивите на отменителния съдебен акт, защото мотивите на съдебното решение не се ползват със сила на пресъдено нещо, нито имат задължителния характер, присъщ на един влязъл в сила административен акт. В тази връзка не следва да бъдат обсъждани представените писмени доказателства по подаденото от ищеца до ДФЗ заявление за подпомагане по подмярка 4.1 „Инвестиции в земеделски стопанства“ от мярка 4 „Инвестиции в материални активи“ от Програма за

развитие на селските райони за периода 2014-2020г., а именно правото на финансиране по посочената програма. Това право е различно от претендираното в исковото производство право на обезщетение. Без обаче да е възникнало и признато първото право, не може да бъде присъдено обезщетение за него. Когато като основание на иска се сочи отменен акт и преписката е върната на административния орган, съдът в исковото производство не може да замести волеизявлението на органа и по този начин да презумира наличието на материално право, като заместител на което се претендира обезщетението. Неоснователни са изложените от ищеца аргументи, че връщането на преписката за ново произнасяне след отменителното съдебно решение на практика не създава възможност за нова преценка на основанията за получаване на субсидията от разплащателната агенция. Възможността за произнасяне от страна на административния орган нито е преклудирана, нито е практически нереализуема. В тази връзка относимо е общностното право и конкретно нормата на чл. 1 от Регламент (ЕС) 2020/2220 на Европейския парламент и на Съвета от 23 декември 2020 г. за определяне на някои преходни разпоредби във връзка с подпомагането от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) и от Европейския фонд за гарантиране на земеделието (ЕФГЗ) през 2021 и 2022 и за изменените на регламенти (ЕС) № 1305/2013, (ЕС) № 1306/2013 и (ЕС) № 1307/2013 хо отношение на ресурсите и на прилагането през 2021г. и 2022г. и Регламент (ЕС) № 1308/2013 по отношение на ресурсите и разпределението на това подпомагане за 2021г. и 2022г., за програмите, подпомагани от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР), срокът от 01.01.2014г. до 31.12.2020г., се удължава до 31.12.2022г. Съгласно чл. 6 от Регламент (ЕС) от Регламент № 2020/2220 , разходите, свързани с правни задължения към бенефициери, направени в съответствие с Регламент (ЕС) № 1305/2013, както и някои видове разходи, направени в съответствие с регламенти (ЕО) № 1698/2005 [14] и (ЕО) № 1257/1999 [15] на Съвета, могат да бъдат допустими за финансиране от ЕЗФРСР за периода 2023—2027 г., считано от 1 януари 2023 г., при условие че са изпълнени условията, които ще бъдат определени в съответствие с правната рамка на ОСП, приложима в периода 2023—2027 г. Следователно налице е всяка административно производство, по подаденото от ищеца заявление, по което същия би могъл да получи финансиране.

В случая неоснователността на претенцията на ищеца следва да бъде изведена от обстоятелството, че административното производство не е приключило с влязъл в сила административен акт. Когато въпросът е предоставен на преценката на административния орган и съдът не може да реши спора по същество, когато отмени незаконосъобразния административен акт той изпраща преписката за ново разглеждане на административния орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Изплащането по средства по заявления за подпомагане се извършва, съобразно нормативно предвидените изисквания и ред. Обстоятелството, че отказът е отменен не може да ангажира отговорност за вреди, тъй като не е завършена предвидената процедура за одобрение или отказ. Административното производство по съответния въпрос приключва

едва тогава, когато административният орган се произнесе със законосъобразен акт и този акт влезе в сила, а конкретният случай не е такъв. Отмяната на административния акт и връщането му компетентния орган за ново произнасяне, не поражда право на обезщетение, тъй като към този момент няма завършен фактически състав за търсене на имуществена отговорност за вреди. Претендираните от лицето права се признават или отричат, със съответните правни последици, с влизане в сила на административния акт, с който органът решава въпроса по същество. Поради това искът за вреди от незаконосъобразна административна дейност може да се предяви след окончателното приключване на административното производство, ако реално има настъпили вреди в резултат на отложеното решаване на въпроса поради постановените при разглеждането на преписката незаконни актове. В този смисъл е решение № 8930/13.10.2022 г. постановено по адм. д. № 4028/2022 г. по описа на ВАС.

Въз основа на изложеното съдът приема, че в процесния случай, наличието на отменен административен акт, а именно Заповед № 03-РД/2810/10.07.2018г. на Изп. Директор на ДФЗ, отменена с влязло в сила Решение № 397/20.01.2020г. по адм. д. 12129/2018г. на АССГ, потвърдено с Решение № 4118/31.03.2021г. по адм. д. 5653/2020 на ВАС, Пето отделение. Със Заповед № 03-РД/2810 от 10.07.2018г. на Изпълнителния директор на ДФ Земеделие е отказано финансирането по Заявление за подпомагане с ИД № 02/04/1/0/02475 от 03.06.2015г. по подмярка 4.1 „Инвестиции в преработка/маркетинг на селскостопански продукти“ от мярка 4 „Инвестиции в материални активи“ от Програма за развитие на селските райони за периода от 2014г. – 2020г., с наименование Оборудване на ферма за патици в [населено място], общ. С., обл. Б., не е акт по същество по смисъла на чл. 1 и чл.4 от ЗОДОВ, налице е висящо административно производство, с връщането на преписката за произнасяне от административния орган, поради което и не е налична първата и третата предпоставка за уважаване на исковата претенция, а именно: незаконосъобразен акт, издаден при или по повод изпълнение на административна дейност от орган или длъжностно лице на държавата, който да е отменен по съответния ред и пряка причинно-следствена връзка между постановения незаконосъобразен административен акт и настъпилния вредоносен резултат. Само на това основание, предявената искова претенция е неоснователна и следва да се остави без уважение. /В този смисъл е и трайно установената практика на ВАС по идентични казуси: Решение № 5686/31.05.2023г. по адм. д. № 10721/2022 г. и Решение № 5681/31.05.2023г. по адм. д. № № 12008/ 2022 г. на ВАС, Трето отделение/.

Независимо от това, съдът намира за необходимо за пълнота на изложението, да посочи, че в съдебното производство, с оглед оспорванията на датите и валидността на представените частни диспозитивни документи, а именно договор от 08.01.2018г.; протокол за споразумение от 26.01.2022г. за прихващане на сумата от 1 400 000 лв. представляваща вземане на „НИК ФУД БГ“ ЕООД към „БИЗНЕСПАРК МАНОЛЕ“ ООД, по договор за продажба на вземане от 22.11.2021г. между „НИК ФУД БГ“ ЕООД; договор за продажба на вземане от 22.11.2021г., съгласно който Цедентът „Бора инвестмънт Л.“

продава на Цесионера „НИК ФУД БГ“ ЕООД и оспорване на арбитражно Решение от 26.01.2022г. на Арбитражен съд, ad hoc, за който по делото са представени доказателства за процедурата по избор и назначаване / л. 154-167 от делото/, от ответната страна и във връзка с това, доказателствената тежест, която ищецът носи, в хода на съдебното производство, същия не установи чрез пълно и главно доказване истинността на тези документи, а с това и валидността на сключените с тях търговски и облигационни сделки, от които да поризтичат претендираните в хода на настоящото производство вреди.

Тези документи по своя характер представляват частни диспозитивни документи, и се ползват с формална доказателствена сила за съда и трети лица, относно факта на писменото изявление и неговото авторство. Съгласно разпоредбата на чл. 180 от ГПК частните документи, подписани от лицата, които са ги издали, съставляват доказателство само за това, че изявленията, които се съдържат в тях, са направени от тези лица, а не и за верността на фактите, съдържащи се в тези изявления. За разлика от официалния документ, частният документ, независимо дали е диспозитивен или свидетелстващ, не се ползва с достоверност на датата и мястото на съставянето си. Частният документ има достоверна дата за трети лица, в т. ч. и за съда в производството по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, само в изчерпателно изброените хипотези по чл. 181, ал. 1 от ГПК, нито една от които не е налице в конкретния случай за всеки един от представени документи. Ищецът, с оглед доказателствената тежест която носи, не успя в съдебното производство да докаже чрез пълно и главно доказване, валидността на договорите за начислена неустойка и проведено арбитражно производство, че същите представляват валидни и достоверни търговски сделки, а с това и е налице осъдително решение, което не е връчено по надлежния ред по ГПК. Не се установи по безспорен и категоричен начин, че въз основа на отказано финансиране от страна на ДФЗ ищеца е в невъзможност да изпълнява поетите задължения тези договори, поради което същия е претърпял имуществени вреди, изразяващи се в претендираните преки загуби и пропуснати ползи. Изводите на ВЛ-ца по приетите заключения, не доказват исковите претенции, дотолкова, доколкото същите, са изготвени въз основа на доказателства по делото, които като частни диспозитивни документи, в т.ч. и счетоводни записвания, съдът не кредитира, с оглед на това, че не се ползват с материална обвързваща доказателствена сила. Не може да се приеме, че договорите за продажба, споразуменията за пирхващане и продажба на акции, представени от ищеца, имат достоверна дата в производство по ЗОДОВ и са съществували към датата на издаването на заповедта, с която е отказано финансирането по проекта. В тази връзка същите не следва да бъдат кредитирани като доказателство годно да удостовери, отразените в тях обстоятелства.

В случая не е доказано от ищеца, чиято е доказателствената тежест, да е налице реално причинена вреда- както загуба, така и пропуснатата полза, в претендираните размери, която да е пряка и непосредствена последица от отменената заповед. По отношение на пропуснатите ползи е трайна практиката на ВКС и ВАС, че същите следва да са установени по безспорен

начин, както и да е налице пряка причинно-следствена връзка за възникването им с отменения като незаконосъобразен административен акт.

На следващо място, съдът намира за недоказана и исковата претенция за причинени имуществени вреди, изразяващи се в пропуснати ползи от нереализирана търговска печалба, тъй като по изложените по – горе аргументи не може да се приеме, че процесният договор за доставка на патици има достоверна дата и същият е съществувал към датата на издаване на отменената по съдебен ред заповед.

Независимо от изложеното следва да бъде отбелязано, че очакването на дружеството, че ще му бъде изплатена субсидия или, че ще реализира печалба след нейното получаване по сключен преди получаването на тази субсидия договор /ако се приеме, че е бил налице такъв/ не може да ангажира отговорност по чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ. Реализирането на евентуалната печалба е бъдещо несигурно събитие, а предполагаеми пропуснати ползи не се дължат по смисъла на чл. 4 ЗОДОВ. Съгласно изискванията на чл. 1, ал.1 ЗОДОВ следва да са налице преки и непосредствени вреди, каквито по изложените съображения не се доказват в настоящото производство.

Така установената липса на елементи от фактическия състав на отговорността по чл.1, ал. 1 от ЗОДОВ води до неоснователност на исковата претенция и като такава същата следва да бъде оставена без уважение.

Предвид неоснователността на главните искове, се явява неоснователна и претенцията за присъждане на лихва върху претендираната сума, с оглед акцесността на тези искове.

От страна на ответника в производството своевременно е направено искане за присъждане на сторените по делото разноски съгласно представен списък, същите са в размер общо на 35 624.90 лв. , от които съгласно представен списък и доказателства за реално извършени плащания по разноските, заплатено адвокатско възнаграждение, по приложен договор за правна защита, издадена фактура и заплатено възнаграждение за ВЛ.

Мотивиран от гореизложеното, АССГ, Първо отделение, 63-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна и недоказана исковата молба с правно основание чл. 1 от ЗОДОВ, на „НИК ФУД БГ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], с адрес: [населено място],[жк], 2, [жилищен адрес] представлявано от П. Г., **срещу** ДЪРЖАВЕН ФОНД ЗЕМЕДЕЛИЕ /ДФЗ/, за осъждане на ответника да заплати на ищеца сума в общ размер от 6 608 025.75 лв., претендирана като вреди /претърпени загуби и пропуснати ползи/, в резултат на отменен като незаконосъобразен административен акт: Заповед № 03-РД/2810/10.07.2018г. на Изп. Директор на ДФЗ, както следва: 1/. *реално претърпени загуби* представляващи размер на заплатена неустойка и лихви за забава по договор от 08.01.2018г., сключен между ищеца „НИК ФУД БГ“ ЕООД и „БИЗНЕСПАРК МАНОЛЕ“ ООД, в размер на 1 538 426.51 лв., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба; 2/. *пропусната полза* по Заявление за подпомагане ИД № 02/04/1/0/02475 от 03.06.2015г. по мярка 4.1. от програмата

за развитие на селските райони за периода 2014-2020г. в размер на отказаната субсидия 1 440 212 лв., ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба; 3/. Законна лихва за забава в размер на 211 631.30лв. върху главницата от 1 400 212 лв. от датата следваща датата на влизане на сила на решението с което е отменена Заповед № 03-РД/2810/10.07.2018г. на Изп. Директор на ДФЗ: 01.04.2021г. до датата предхождащата подаването на исковата молба- 11.09.2022г.; 4/. *пропуснати ползи* в размер на 3 417 754.94 лв., представляващи стойността на търговската печалба от нереализирана продукция, заложена по бизнес план по Заявление за подпомагане ИД № 02/04/1/0/02475 от 03.06.2015г. по мярка 4.1. от програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020г., за периода от 01.01.2017г. до 31.12.2021г., ведно със законната лихва за забава, считано от датата на подаване на исковата молба:12.09.2022г.

ОСЪЖДА „НИК ФУД БГ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], с адрес: [населено място],[жк], 2, [жилищен адрес] представлявано от П. Г., **да заплати** на Държавен фонд „Земеделие“ съдебно-деловодни разноски в размер на 35 624.90 лв. (тридесет и пет хиляди шестотин двадесет и четири лева и деветдесет стотинки).

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: